

Тому фактично маємо, що ця ставка не є достатньо ефективною і в порівнянні з минулорічним механізмом ніяких суттєвих змін в надходженнях до бюджету від сплати саме цього податку не відбулося, адже доходи українців низькі.

Загалом, слід акцентувати увагу на основних, на наш погляд, запровадження Податковим кодексом мало прогресивної шкали оподаткування доходів фізичних осіб в Україні.

- по-перше, не зрозуміло, яким чином така шкала, забезпечить задеклароване рівномірне податкове навантаження на доходи різних верств населення. Адже, дуже значна частина населення України офіційно отримує заробітну плату на рівні мінімальної 941 грн., і тільки, невелика частина населення отримує заробітну плату більше ніж 10 мінімальних заробітних плат).

- по-друге, із запровадженням з 01.01.2011 року мало прогресивної ставки оподаткування не відбулося зменшення частки заробітної плати, яка виплачується “в конвертах”. Причиною цього є те, що на “тінізацію” заробітної плати значний вплив має рівень соціального навантаження, який з реформуванням податку на доходи фізичних осіб і одночасним введенням Єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, не знизився і становить близько 37% витрат на оплату праці підприємств тощо.

СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ

Рожко О.С., студентка ОКР “Магістр”, спец. “Фінанси”*

**Науковий керівник – Капаєва Л.М., к.е.н., доцент*

Мале підприємництво – особливий вид виробничо-торговельної діяльності, що характеризується певною свободою вибору, втілення раціоналізаторських ідей керівника, великою ймовірністю економічного ризику й чіткою орієнтацією на досягнення вигоди. Малий бізнес є найміцнішою “цеглиною”, яка є початком великої “стіни реформ” вітчизняної економіки на ринкових засадах. Особливого значення набуває розвиток малого бізнесу як одного із методів вирішення таких нагальних проблем, як проблем зайнятості та формування ринку праці, забезпечення зростання надходжень до бюджетів.

Мале підприємство від великого відрізняється за цілями і завданнями, які воно здатне вирішувати. Малі підприємства реалізують підприємницький інтерес та ініціативу власника, який найчастіше є і керівником, і генератором ідей, і фінансовим керуючим. Відповідно, більшість рішень з діяльності даного підприємства ґрунтується на авторитетній думці власника-керівника. Якщо перед великим підприємством постають завдання максимізації вартості, поліпшення показників капіталізації, то мале підприємство створюється з метою реалізації амбіцій власника, які можуть полягати в тому, що він прагне бути повністю самостійним, поліпшити свій добробут а також реалізувати свої організаторські здібності.

Управління малим бізнесом має свої специфічні особливості, які пов'язані з меншим масштабом діяльності, що обумовлює недосконалість організаційної структури й відсутність чіткого поділу праці. При розгляді управління такого підприємства необхідно приділяти особливу увагу його гнучкості та динамічності розвитку.

Керівник найчастіше самостійно виконує більшість функцій, але відмова від делегування повноважень спричиняє дефіцит часу на управлінську діяльність і негативно позначається на результатах роботи підприємства. Оскільки керівникові необхідно займатися не тільки поточною роботою, але й бачити перспективу діяльності, доцільно витратити час на навчання працівника, здатного виконувати певні управлінські функції.

Останнім часом зростає частка малого бізнесу, яким керують жінки [2]. Пояснюється це тим, що слабка половина людства має більшу схильність до управління, "підприємницького чуття", прояву амбіцій. Рішення, які опираються на інтуїцію, можуть цілком відповідати виробничим інтересам підприємства, але ймовірність ухвалення правильного рішення за допомогою нераціональних процедур нижча, ніж за раціонально обгрунтованої, планомірної дії. Тому імпровізацію й інтуїцію варто розглядати як доповнення до планування [5, С.133].

Системам управління малих підприємств характерні гнучка організаційна структура, тимчасове закріплення завдань і робіт за виконавцями, перевага горизонтальних зв'язків, мінімальне використання формальних правил і процедур, готовність до змін, групова динаміка, самоконтроль і контроль з боку колег.

Важливу роль на малому підприємстві займає мотивація, оскільки на підприємствах такого типу працюють творчі та ініціативні люди. Саме вони є генераторами нових ідей та винаходів. Зусилля підприємців, спрямовані на досягнення прибутку та добробуту, пов'язані з успішними інноваціями, вони дають змогу створювати нові технології та товари. Тому мале підприємництво є рушієм прогресу у суспільстві [3].

Особливістю комунікацій на малих підприємствах є значна перевага усного вербального спілкування. Процес передачі інформації через спрощену ієрархію стосунків проходить досить швидкими темпами на відміну від великих організацій.

Недоліком малих підприємств є те, що вони досить гостро сприймають негативні зміни впливу зовнішнього середовища [1]. В данному випадку найважливішим елементом управління є особлива стратегія протидії нищівним чинникам, що передбачає: обгрунтування та запровадження нововведень, внесення виправлень у систему критеріїв ефективності функціонування. Це призводить до вдосконалення організаційної структури, підвищення кваліфікації персоналу, зниження ступеня централізації.

Планування на малих підприємствах потребує особливої уваги, так як ці підприємства є досить вразливими до змін зовнішнього середовища, адаптація до цих процесів відбувається занадто повільно. На більшості малих підприємств відсутній плановий відділ, функції планування покладені на

керівника. Часто плани не відображаються документально. Результатом цього є непроінформованість персоналу щодо розміру планових показників. Тому працівники не мають чіткої уяви про цілі підприємства та про свій особистий внесок у їх досягнення, а тому керівник не має змоги ефективно здійснювати управління [5, С. 133].

Для підвищення результативності управління малого підприємства слід застосовувати методи стратегічного управління.

Відсутність систем довгострокового планування призводить до використання “підприємницького чуття” як альтернативи плануванню. Саме тому керівниками малих підприємств нерідко стають люди, яким притаманні організаторські, управлінські та лідерські якості.

Управління суб'єктами малого підприємництва має ряд специфічних рис. До них належать: перевага горизонтальних зв'язків, готовність до змін, групова динаміка, самоконтроль і контроль з боку колег, децентралізація повноважень і відповідальності. Наявність цих рис зумовлюється малими масштабами діяльності, невеликою кількістю персоналу та відсутністю планового відділу на підприємстві. Врахування особливостей малого підприємництва сприяє підвищенню його ефективності та фінансової стабільності.

Список використаних джерел:

1. Ваганов К. Стратегія розвитку малого та середнього бізнесу в Україні / К. Ваганов, О. Кириченко // Актуальні проблеми економіки. – 2008. - № 1. – С. 103-118.
2. Гріфін Р. Основи менеджменту: підручник / Р. Гріфін, В. Яцура [наук. ред. В. Яцура, Д. Олесевич] – Львів: БаК, 2005. – 624 с.
3. Менеджмент малого бізнесу: учебник / под ред. проф. М. Максимцова и проф. В. Горфинкеля. – М.: Вузовский учебник, 2007. – 269 с.
4. Планування діяльності підприємства: навч. посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 472 с.
5. Половян О. В. Особливості управління малим підприємством / О. В. Половян, К. Г. Петренко // Актуальні проблеми економіки. – 2009. - № 6. – С. 131-135.
6. Шабринська Н. Мале підприємництво в системі економіки / Н. Шабринська // Персонал. – 2006. - № 5. – С. 40-43.
7. Шерстенников Ю. Модель малого підприємства в структурі промислового комплексу / Ю. Шерстенников // Актуальні проблеми економіки. – 2009. - № 5. - С. 278-287.

УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ БАНКУ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ

Сенкевич Д.В., студентка ОКР „Магістр”, спец. „Фінанси”*

**Науковий керівник – Лях М.С., к.е.н., професор*

Досягнення високої ефективності функціонування банку є головною метою, яку ставлять перед собою його власники, вкладаючи кошти в